

Kronens forøgede Værdi, og at vi maatte have gennemført skærpede Kontrolbestemmelser. Jeg mener ogsaa, at de Ændringsforslag, som er stillet, i nogen Grad skærper de Kontrolbestemmelser, som allerede fandtes. Jeg tror, at hvis vi kan faa gennemført de Ændringer, som vedrører Kontrollen med Invaliditet og med Invalididentens Fastsættelse, vil det i nogen Grad tage Brodden af den Uvillie, der er overfor denne Lov, og jeg vil gerne udtale, at jeg tror, det havde været ønskeligt, om vi i noget højere Grad indenfor Udvalget kunde have samlet os om at faa dette udført i Praxis. Jeg tror, at alle vi, som ønsker en god, vel udviklet social Lovgivning — og det ønsker vi jo alle — og er Venner af den sociale Lovgivning, gør den en daarlig Tjeneste, naar vi ikke tager Hensyn til de berettigede Indvendinger, som fremkommer mod den Lovgivning, vi nu en Gang har. Vi maa søge at faa den lagt til Rette paa en saadan Maade, at Misbrug af Bestemmelserne i størst mulig Grad undgaas, og derfor mener jeg, at det er en ret betydelig Opgave ogsaa at faa gennemført Kontrolbestemmelser, der gør det virkelig muligt at benytte Loven, saaledes som den er tænkt, og giver Muligheder for en saadan Udnyttelse af den.

Hvad angaar selve Ændringsforslagene, skal jeg ganske kort omtale enkelte af dem. En Del af dem er jo ikke af nogen større Betydning, idet de nærmest er af rent teknisk Art, og dem skal jeg slet ikke nævne, men der er dog enkelte, hvortil jeg ønsker at knytte nogle Bemærkninger.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 er stillet af Ministeren for Sundhedsvæsen og tiltraadt af et Flertal. I det hele taget er det lykkedes med Hensyn til de fleste af de stillede Ændringsforslag at samle et Flertal om dem. Om dette Ændringsforslag skal jeg kun sige, at det gaar ud paa i noget større Grad, end vi har ment, det hidtil har været Tilfældet, at faa skaffet Betingelser til Veje for, at Optagelsen i Invalidforsikringen kan ske paa et forsvarligt Grundlag.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 3 er ganske kort, men alligevel er det et Ændringsforslag, som har mødt en hel Del Kritik. Jeg saa f. Eks. i „Social-Demokraten“ i Gaar, at det blev meget ubarmhjertigt behandlet, men det er der ikke saa meget at sige til, for vi ved alle, at Socialdemokraternes kritiske Evne er i høj Grad veludviklet, naar det gælder Ting, de ikke selv har fundet paa, saa det er ret naturligt, at det ogsaa er saadan i dette Tilfælde, og det vilde næsten have været unaturligt, om det ikke var det. Naar dette Ændringsforslag

er blevet en Del diskuteret, er det, fordi det bryder med et Princip, som hidtil har været gængs, et Princip, som jeg mener slet ikke har været Lovens Forudsætning. Ændringsforslaget skyldes kort og godt den Betragtning, at med Hensyn til Arbejdsevnenes Nedsættelse til en Trediedel, som jo bestemmes af forskellige Faktorer, har vi ment, at det ogsaa var nødvendigt, at Ansøgerens Arbejdsevne blev sammenlignet med Arbejdsevnen hos Folk i samme Aldersklasse. Hidtil har det været saaledes, at en Mands Invaliditetsgrad bestemtes i Forhold til det, som en midaldrende Person kunde præstere af Arbejdskraft, og det siger sig selv, at naar det skal være det normale, vil de gamle paa Forhaand have en Fordel og have særlig let ved at blive erklæret for Invalid, og det mener jeg slet ikke har været Meningen. Det gaar jo altid saadan, at naar Alderen kommer, tager Arbejdsevnen af. Jeg mener derfor, at naar Invaliditeten skal bestemmes, skal den bestemmes i Forhold til, hvad Folk i samme Aldersklasse kan erhverve sig ved Arbejde. Det, vi har ønsket at faa sat ind i Loven, er, at ved Bedømmelsen af Invaliditeten skal vedkommende sammenlignes med Folk i samme Aldersklasse. Efter de Oplysninger, vi har faaet fra Invalidforsikringsretten, viser det sig ogsaa efter min Mening, at det er en Bestemmelse, som er i høj Grad paakrævet, idet Invalidforsikringsretten mener, at hvis denne Regel, der dog vistnok af alle ved Lovens Vedtagelse vilde have været betragtet som rimelig, var blevet vedtaget, vilde det have medført, at kun Halvdelen af de Folk i Alderen fra 55 til 62 Aar, der nu er erklæret for Invalid, vilde have faaet tilkendt Invalidident. Derfor er det ikke alene et Spørgsmaal af ret stor økonomisk Betydning, men det er en Bestemmelse, som efter min Mening er fuldt ud stemmende med, hvad Ret og Rimelighed tilsiger.

Ændringsforslag Nr. 7 angaar Ydelse. Som man vil huske, var der i Regeringsforslaget en Bestemmelse om, at Invalididenten bestod i et aarligt Beløb paa 540 Kr., der kunde suppleres med Tilskud fra Kommunerne af forskellige Grader, efter som det var Sognekommuner, Købstadkommuner eller København, der var Tale om. Ved Lovforslagets første Behandling blev den Tanke udkastet, om det egentlig ikke var det rigtigste at sætte en ens Sum i de forskellige Kommuner, som Kommunerne saa kunde forøge med en ekstra Ydelse, men ved nærmere at overveje Spørgsmaalet indenfor Udvalget er